

РЕШЕНИЕ

Номер 604

20.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски градски съд

НО VII възз. състав

На 06.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Николай Н. Младенов
Членове: Веселина Й. Ставрева
Натали П. Генадиева

като разгледа докладваното от Веселина Й. Ставрева Въззивно частно наказателно дело № 20201100603334 по описа за 2020 година

Производството е по реда на гл.21 от НПК.

С Разпореждане от 08.06.2020г. по Н.Ч.Х.Д.№1001/2020г., СРС, НО, 112-ти с-в е прекратил наказателното производство на осн. чл.24, ал.5, т.2, вр. чл.81, ал.3 от НПК, образувано от частната тъжителка **Е. Х. В.** срещу **Е. И. В.** за извършени и твърдени от първата престъпления от частен характер. Районният съд е счел, че тъжбата не съдържа обстоятелствата от обхвата на чл.81 от НПК, в частност, не е подадена в срок.

Срещу описания съдебен акт в законоустановения срок е постъпила въззивна жалба от адв.В.Т. - повереник на частния тъжител **Е.В.**. В сезиращия съда акт се настоява за отмяна на разпореждането на СРС. Оспорват се изводите на СРС за просроченост на частната тъжба. Навеждат подробни съображения относно датата, на която част. тъжителка е узнала съответните факти, инвокиращи извършено престъпление от обвиняемата според нея – едва след изготвянето и връчването на препис от назначената психолого-психиатрична експертиза, в която били цитирани откъси от молбата на **Е.В.** от 07.06.2018г. Поради това се моли и за отмяна на първостепенния акт. В жалбата не се съдържат доказателствени искания.

В закрито съдебно заседание на 17.09.2020г. въззивният съдебен състав по реда на чл.327, ал.2 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събирането на допълнителни доказателства или разпит на свидетели.

Преди съдебното заседание пред въззивния съд по делото е постъпила молба от обвиняемата **Е.В.**, с която се настоява за потвърждаване на първостепенния акт на СРС, тъй като изводите в него са законосъобразни и правилни. Обективира се солидаризиране с възприето, че частната тъжба на **Е.В.** е подадена извън законоустановения 6-месечен срок по чл.81, ал.3 от НПК, тъй като тъжителката е подала отговор по гр.д.№38505/2018г. по описа на СРС, ГО, 158-ми с-в и именно посредством него е обективирала знание за наведените в двете молби за защита от домашно насилие твърдения. Подчертава се незаконосъобразното поведение на тъжителката, провокирало подаването на исковата молба от страна на обвиняемата за домашно насилие. Игнорират се твърденията на тъжителката чрез подаването на исковата молба, обвиняемата да е целяла да разгласи тайната на

осиновяването на съпруга си или да я наклевети.

Частната тъжителка **Е.В.** - редовно призована от въззивната инстанция, не се явява. Представява се от повереника си - адв.В.Т., който пледира за отмяна съдебния акт на СРС като неправилен и незаконосъобразен на база на подробните аргументи, наведени във въззивната жалба. Моли да делото да бъде върнато на друг състав на СРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Обвиняемата Е.В. се явява лично като се представлява и от упълномощен защитник в лицето на адв.С.Р.. Последният пледира разпореждането на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Напълно се споделя довода на първия съд за просрочване на частната тъжба, тъй като ответницата е подала отговор по исковата молба, което налага активиране на законовите правомощия за прекратяване на производството.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VII-ми въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваното Разпореждане, констатира следното:

Производството по Н.Ч.Х.Д.№1001/2020г., СРС, НО, 112-ти с-в е образувано по частна тъжба на **Е.В.** срещу Е.В. за престъпления по чл.145, ал.2 от НК, по чл.148, ал.1, т.2, пр.2, вр. чл.146, ал.1 от НК и по чл.148, ал.2, вр. ал.1, т.2, пр.2, вр. чл.147, ал.1 от НК.

С молба-уточнение от 01.03.2019г. е внесен документ за платена държавна такса като е уточнен момента на узнаване на тъжителката за неправомерните действия на Е.В..

С Разпореждане от 29.05.2019г., съдия от СРС е счел, че частната тъжба, подадена от **Е.В.** не отговаря на изискванията на НПК за развитие на съдебно производство, поради което и е дал указания в насока обективизиране съдържанието на вредните последици по чл.145, ал.2 от НК и за кого е следвало да настъпят те. Прието е, че тъжбата не посочва с яснота и в какво точно се състоят обидните/позорни твърдения. Поради това и съдията от първия съд е дал срок за поправяне недостатъците в частната тъжба като е указал и последиците в случай на неизпълнение.

С молба-уточнение с вх.№404728/10.07.2019г. от частната тъжителка било посочено, че същата се е запознала с молбата за защита от домашно насилие на 06.07.2018г., но не и с книгата, тъй като препис не е връчван на ответницата тогава **Е.В.**, поради факта, че гр.д. №37408/2018г. по описа на СРС, III ГО, 83-ти с-в било прекратено поради оттегляне на молбата, т.е. преди да се стигне до размяна на книга по реда на чл.131 от ГПК.

С Разпореждане от 06.08.2019г. съдията-докладчик не е дал ход на тъжбата като е счел, че тъжбата, независимо от уточнението, не отговаря на изискванията на чл.81 от НПК, тъй като не съдържа обстоятелства относно това в какво се изразяват вредните последици, които според тъжителката деецът е целял да постигне, поради което и отново дал конкретни указания в насока кой е разгласил тайната на осиновяването, кога, къде и по какъв начин, на кого е искал да причини вредни последици и какви точно са те. Съдията от първия съд изрично е указал, че при неизпълнение на указанията в 14-дневен срок, производството по делото ще бъде прекратено на осн. чл.250, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.4 от НПК.

С молба от 12.09.2019г. част. тъжителка било допълнено, че тайната на осиновяването е разгласена от обвиняемата чрез депозираната на 07.06.2018г. от нея молба до СРС.

С атакуваното Разпореждане от 08.06.2020г., СРС, НО, 112-ти с-в е прекратил наказателното производство на осн. чл.24, ал.5, т.2, вр. чл.81, ал.3 от НПК /неправилно в разпореждането е посочен чл.83, ал.3 от НПК/, образувано от частната тъжителка **Е.В.** срещу Е.В.. Районният съд е приел, че част. тъжба е просрочена, тъй като е подадена извън

6-месечения срок по чл.81, ал.3 от НПК, което като резултат налага прекратяване на наказателното производство.

Настоящият въззивен състав напълно се солидаризира с аргументите на СРС, изложени в първостепенното разпореждане. Безспорно акуратно е виждането на СРС, че сред задължителните изисквания, които следва да прецени съдията-докладчик е и дали частната тъжба е подадена в шестмесечен срок от деня, когато пострадалият е узнал за извършване на престъплението /чл.81, ал.3, алт.1 от НПК/. Тази преценка е възможно да се осъществи след внасяне на достатъчен набор от факти, каквито са били нужни на съдията-докладчик и именно по повод на които са давани указания с разпорежданията от 29.05.2019г. и от 06.08.2019г.

Съдията от районният съд правилно е преценил фактологията по делото, според която първоначално обвиняемата Е.В. е сезирала СРС с молба за защита от домашно насилие срещу тъжителката /от 07.06.2018г./. Образувано е гр.д.№37408/2018г. по описа на СРС, III ГО, 83-ти с-в, което въз основа на последваща молба /от 11.06.2018г./ е прекратено – на 15.06.2018г.

Няколко дни по-късно /на 13.06.2018г./ обвиняемата понастоящем отново е предприела действия за защита от домашно насилие, подавайки нова молба до СРС срещу **Е.В.**, която била оставена без движение с нарочни указания. В изпълнение на указанията с молба от 19.06.2018г., ход на образуваното гр.д.№38505/2018г. по описа на СРС, ГО, 158-ми с-в бил даден като делото било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 11.07.2018г., за което обстоятелството са били уведомени страните – ответника **Е.В.** чрез повереника си /на 02.07.2018г./, вкл. посредством изпращане на всички молби и приложени към тях документи от ищеца - Е.В..

В подаден отговор от страна на **Е.В.** /на 06.07.2018г./ ответницата изразила становище по наведените в молбите на Е.В. от 07.06.2018г. и от 13.06.2018г. обстоятелства, възприети от тъжителката понастоящем като обективиращи състави на престъпления от частен характер.

Правилно на тази база, съотнасяйки датата на подаване на частната тъжба от **Е.В.** в СРС /17.01.2019г./ и най-късната дата, на която тъжителката е било възможно да узнае за обстоятелствата, които е счела, че разкриват тайната на осиновяване и респ. я обиждат и наклеветяват /06.07.2018г./, СРС е приел, че частната тъжба е подадена извън срока по чл.81, ал.3 от НПК.

Образуването на наказателно производство в посочения от законодателя 6-месечен срок е дефинитивно условие за законното образуване на производството, съблюдаването на който резонно се поставя в тежест на лицето, което цели да ангажира държавен ресурс за наказателно преследване при твърдения за извършени престъпления от частен характер. С изтичането на преклузивния срок по чл.81, ал.3 от НПК правото на тъжба се погасява и не може да бъде упражнено, което активира процесуалното правомощие на съда да прекрати образуването на наказателно производство, доколкото продължаването му би представлявало съществено нарушение на процесуалните правила и абсолютно основание за отмяна на крайния съдебен акт.

Настоящата въззивна инстанция не може да се съгласи с наведените във въззивната жалба съображения, обосноваващи според повереника по-късна дата, на която част. тъжителка е узнала съответните факти, инвокиращи извършени престъпления от обвиняемата, а именно към момента, към който се е запознала със съдържанието на психолого-психиатрична експертиза, в която били цитирани откъси от първата молба на Е.В. от 07.06.2018г. Вярно е, че производството по гр.д.№37408/2018г. по описа на СРС, III

ГО, 83-ти с-в е прекратено, поради оттегляне на молбата на Е.В. и не се е стигнало до отговор от страна на тъжителката сега, т.е категорично следва да се приеме, че към този процесуален момент, **Е.В.** не е била запозната със съдържанието на молбата от 07.06.2018г. Изводимо обаче от съдържанието на подадения отговор от **Е.В.** от 06.07.2018г. по молбата от 13.06.2018г. по гр.д.№38505/2018г. по описа на СРС, ГО, 158-ми с-в, последната е обективирала знание за наведените твърдения в молбите на обвиняемата Е.В., както от 13.06.2018г., така и от 07.06.2018г., които по-късно са били възприети от тъжителката, че изпълват състав на различни престъпления от частен характер. Как е станало това - дали чрез лично запознаване с молбата от 07.06.2018г. или посредством повереник, в случая е ирелевантно, тъй като законът задължава съдът да изследва реалната най-късна дата, на която тези неблагоприятни за тъжителя твърдения са станали достояние до съзнанието му.

Прав е повереника на част. тъжителка, че представената към молбата на обвиняемата преди възз. съдебно заседание декларация от съпруга ѝ не е относима към предмета на настоящето производство, което единствено и само следва да провери дали е съблюдаван срока, визиран в чл.81, ал.3 от НПК.

При всички случаи, за да започне да тече срокът по чл.81, ал.3 от НПК е необходимо пострадалият да е узнал за престъплението, от което е пострадал, което означава достатъчно знание за извършеното деяние, което да мотивира у него убеждение, че има право на защита по съдебен ред на накърнените си права. Преценката за срока по чл.81, ал.3 от НПК е фактическа и подлежи на установяване във всеки отделен случай /р.№139 от 28.07.2016г. по н. д. № 520/2016г., н. к., II н.о. на ВКС/. Правилно в настоящия случай, изхождайки от правилно установените фактически обстоятелства, съдията-докладчик е стигнал до извод, че частната тъжба е просрочена.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира правните изводи на първия съд, обективирани в разпореждането от 08.06.2020г. по Н.Ч.Х.Д. №1001/2020г., СРС, НО, 112-ти с-в за прекратяване на наказателното производство на осн. чл.250, ал.1, т.1, чл.24, ал.5, т.2, вр. чл.81, ал.3 от НПК, за правилни и израз на единственото възможно и законосъобразно приложение на процесуалния закон.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане от 08.06.2020г. по Н.Ч.Х.Д.№1001/2020г., СРС, НО, 112-ти с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____